

Ręce - Pantomima.

Osoby: 3 chłopców – 2 dziewczyny – narrator.

Rekwizyty: rękawiczki czarne i białe.

Wejście: Rzędem, chłopak, dziewczyna, Jezus, chłopak, dziewczyna.

Ustawienie: Dwie pary w kolejności wchodzenia, lekko zasłaniają Jezusa, który stoi na drugim planie. Wszyscy tyłem do widowni. Pary kucają i wkładają powoli białe rękawiczki. Wstają na słowa „...jako mężczyznę i niewiastę...”

Trzeba uważać na muzykę. Osoba czytająca musi widzieć co się dzieje i robić odpowiednie przerwy w czytaniu.

Osoby w rękawiczkach „pokazują” gestami czytany tekst.

Tekst:

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Stworzył słońce, gwiazdy i wszystko co je napędza. Wtedy w niewyczerpanej swej miłości stworzył Bóg człowieka:

Jako mężczyznę i niewiastę, i dał im ręce.

Ręce.

Bóg dał nam ręce.

Ręce – aby tworzyły.

Ręce – aby dawały.

Ręce – aby kochały.

Ręce – aby pomagały

I broniły.

Bóg dał nam ręce.

Jest chwila ciszy. Trzeba zrzucić białe rękawiczki i nałożyć czarne. Postawa. Pięści zaciśnięte wzdłuż ciała. Uniesione nad głową, skrzyżowane w nadgarstkach. Dopiero na koniec pierwszego zdania, po zakończeniu każdej czynności wracają do tego samego położenia.

Ale my używamy tych rąk aby niszczyć!

Ręce uczyniona aby kochać – nienawidzą!

Ręce, które miały pomagać – odwracają się i napadają!

Bóg wyciągnął swe kochające ręce nad światem dążącym do zagłady ale my przybiliśmy te ręce do krzyża i powiedzieliśmy: Zostań tam Boże!

Ale On nie został! Chociaż był pogrzebany – zmartwychwstał. On żyje.

Dzisiaj Jezus chodzi ulicami naszych miast. Jego pokryte bliznami ręce tęsknią, czekają na kogoś kto może przyjdzie. Bóg ma lekarstwo na buntownicze stworzenie. Tym lekarstwem jest Jezus.

Co z Nim uczynisz?

Będziesz próbował nie patrzeć?

Będziesz próbował nie słuchać?

Prawda pozostanie prawdą.

Przyjmiesz Go?

Czy odrzucisz?

Żyj dalej własnym życiem albo wszystko oddaj Jezusowi.

Decyzja jest w TWOICH rękach!